

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/101/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202152
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225202152.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom A. dieťa rodičov: otec - L., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A., právne zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničiarska 18, Bratislava, matka - L. narodená 16.04.1983, trvale bytom A. XXX/XX, W., právne zastúpená: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokát, so sídlom Rožňavská 22, Bratislava, o návrhu navrhovateľa: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, F. Lehára 18, Lučenec, na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd ustanovuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, F. Lehára 18, Lučenec, za opatrovníka maloletému dieťaťu: C., narodená XX.XX.XXXX, na zastupovanie v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/101/2025.
- II. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 08.07.2025 sa Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec (ďalej len „ÚPSVaR Lučenec“) domáha vydania neodkladného opatrenia, výchovného opatrenia, ktorým by súd uložil maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zabezpečenia odbornej pomoci v Centre prevencie a poradenstva, ul. Dr. Herza 8, Lučenec.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/176/2021 - 233 zo dňa 29.09.2022 bola maloletá C. na základe schválenej rodičovskej dohody zverená do starostlivosti matky. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej a oprávnenie stretávať s maloletou v určený čas. Matka sa s maloletou v marci 2023 presťahovala do C., neskôr do W. a touto zmenou začali medzi rodičmi nezhody a problémy pri dodržiavaní rozsudku, ktoré sa obaja rodičia snažili vyriešiť podaním neodkladných opatrení a návrhmi na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Otec podal návrh na výkon rozhodnutia č.k. 37Em/3/2024, ktorý bol uznesením Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.04.2025 aj nariadený. Otec pred nariadením výkonu rozhodnutia nebol v žiadnom kontakte s maloletou dcérou 19 mesiacov. Dňa 03.05.2025 a dňa 08.05.2025 sa otec pokúšal realizovať stretnutie s mal. dcérou C., ale neúspešne. Dňa 03.05.2025 bola otcem privolaná aj policajná hliadka, ktorá nezasiahla a odporučila otcovi podať trestné oznámenie čo aj otec urobil. Na základe informácii od matky o priebehu stretnutia otca s maloletou dcérou kolízny opatrovník za účelom zistenia ako uvedené skutočnosti prežívala maloletá C. vykonal pohovor. Maloletá počas pohovoru odmietla vypovedať bez prítomnosti matky a psychológ pozoroval u dieťaťa zvýšenú potrebu bezpečia a istoty a s tým spojenú vyššiu mieru intrapsychickej tenzie v jej psychickom prežívaní. Aj z vyjadrení matky a správy z Materskej školy bolo poukázané na zmenené správanie maloletej. Maloletá vyhľadáva blízkosť matky vo zvýšenej miere a dožaduje sa neustále jej prítomnosti alebo v materskej škole prítomnosť dospeléj osoby - učiteľky v MŠ. Uvedené zmenené správanie mal. dieťaťa podrobnejšie popísala aj triedna učiteľka maloletej počas prípadovej konferencie. V súvislosti so zmenou správania maloletej kolízny opatrovník predpokladá, že priebeh stretnutia sa s

otcom a samotný účel tohto stretnutia mal negatívny dopad na psychické prežívanie maloletého dieťaťa. Vzhľadom na to, že sa jedná o malé dieťa, ktoré je na svoju matku primárne citovo naviazané, je v jeho záujme, aby sa rodičia vedeli na spôsobe starostlivosti o neho dohodnúť. Z priebehu pojednávania vyplynulo, že obidvaja rodičia javia rozdielne pohľady na to, čo je v najlepšom záujme ich maloletého dieťaťa, v súvislosti s čím sa rodičia dostali do dlhodobého vzájomného konfliktu a ich komunikácia je značne problematická. Uvedené nastavenie rodičov môže mať negatívny vplyv na prežívanie a celkový psychosociálny vývin ich maloletého dieťaťa, a je potrebné eliminovať takéto formy správania rodičov. Kolízny opatrovník navrhol aj na základe týchto skutočností výchovné opatrenie - odborné poradenstvo za účelom zlepšenia, obnovenia rodičovskej narušenej komunikácie. Z výpovedí matky, podnetu z materskej školy a prebiehajúcich konaní sa kolízному opatrovníkovi javí, že maloletá C. môže byť vystavená stresovým situáciám plynúcich z výrazného konfliktu rodičov čo v každom prípade môže negatívne vplývať na zdravý psychický a sociálny vývin mal. dieťaťa.

3. K návrhu navrhovateľ doložil: Zápisnicu z prípadovej konferencie ÚPSVaR Lučenec zo dňa 01.07.2025, Vyjadrenie Materskej školy, E. zo dňa 10.06.2025, Úradný záznam ÚPSVaR Lučenec zo dňa 09.05.2025, Odpoveď OR PZ v Lučenci zo dňa 19.06.2025, Žiadosť Materskej školy zo dňa 11.06.2025.

4. Otec vo svojom vyjadrení zo dňa 14.07.2025 uviedol, že s návrhom ÚPSVaR Lučenec nesúhlasí. Poukazuje na skutočnosť, že na Okresnom súde Lučenec je v súčasnosti vedené konanie, v ktorom žalobkyňa maloletá C. žaluje ÚPSVaR Lučenec vo veci ochrany osobnosti. Maloletá C. sa domnieva, že činnosťou ÚPSVaR Lučenec dochádza k zásahom do jej práva na súkromie a rodinný život, pričom tieto zásahy sú takej intenzity, že viac nie je možné ich prehliadať. Aj v prebiehajúcim konaní o úpravu rodičovských práv a povinností vedenom na Mestskom súde Bratislava II, pod sp. zn. 40P/76/2024 bol oznámený vznik konfliktu záujmov medzi ÚPSVaR Lučenec a maloletou C.. Z uvedeného dôvodu nepovažuje otec za vhodné, aby do rozhodnutia súdu o ďalšom postupe vykonával ÚPSVaR Lučenec akékoľvek ďalšie kroky vo vzťahu k maloletej C.. Konanie, ktorým dochádza k zásahom do osobnostných práv maloletej, maloletá C. okrem iného vidí v účelovom vynechávaní otca z úkonov. O uskutočnení pohovoru dňa 09.05.2025 nebol otec žiadnym spôsobom informovaný a o jeho realizácii sa dozvedel až z dokumentu zverejneného v elektronickom súdnom spise. O výsledkoch uskutočneného pohovoru s maloletou sa tiež dozvedel až zo samotnej správy, pričom však matka bola o výsledkoch informovaná bezodkladne po ukončení pohovoru s maloletou a mala príležitosť sa k nim vyjadriť. Rovnako tomu je aj pri ostatných pohovoroch vykonávaných s maloletou. v správe sa uvádzajú názory matky na situáciu po tom ako bola oboznámená s výsledkami pohovoru s maloletou. Otec dáva do pozornosti vyjadrenie matky, že si všíma väčšiu naviazanosť maloletej na jej osobu po poslednom „stretnutí“ maloletej s otcom, avšak činí tak až po tom ako jej boli prezentované závery z pohovoru s maloletou. Z uvedeného je tak zrejmé, že matka je informovaná bezodkladne, má možnosť sa k zisteniam ÚPSVaR Lučenec vyjadriť a jej vyjadrenia sa berú do úvahy aj pri vyhotovovaní správ ÚPSVaR Lučenec, pričom otec je ponechaný v nevedomosti pokiaľ sa dané skutočnosti nedostanú do súdneho konania. Možnosť akokoľvek sa vyjadriť otec dostane až pred súdom, čo však už nie je reflektované v záveroch ÚPSVaR Lučenec, ktoré následne vedú k tomu, že otec je vnímaný ako negatívna osoba. Takýmto konaním dochádza k zásahom do práv maloletej na rodinný život a do jej súkromia, keď je otec z jej života vyčleňovaný. Dokonca skutočnosť, že ÚPSVaR Lučenec sa zaujíma len o názor matky implicitne potvrdzuje aj samotný ÚPSVaR v návrhu, keď uvádza (cit.): „Na základe informácií od matky o priebehu stretnutia otca s maloletou dcérou kolízny opatrovník za účelom zistenia ako uvedené skutočnosti prežívala maloletá C. vykonal pohovor.“. Avšak už nikde ÚPSVaR Lučenec neuvádza, že ako priebeh stretnutia vnímal otec, resp. ako stretnutie prebiehalo z pohľadu otca. Je tomu tak z dôvodu, že to ÚPSVaR Lučenec nezaujíma a to aj napriek skutočnosti, že niekoľkokrát v priebehu mnohých súdnych konaní vedených medzi matkou a otcom bolo preukázané, že matka vo svojich vyjadreniach uvádza klamlivé skutočnosti a zavádza súd (táto skutočnosť priamo vyplýva z rozhodnutí súdov vyššej inštancie, známe súdu z vlastnej činnosti). Napriek tomu pre ÚPSVaR Lučenec je jediným relevantným názorom, názor matky. Podľa názoru otca je uvedené jasným dôkazom jeho tvrdení, že ÚPSVaR Lučenec nekoná nezaujato a neplní si svoju zákonnú povinnosť konať v najlepšom záujme maloletej. Pohovor opätovne prebehol za prítomnosti matky v miestnosti počas vykonávania pohovoru a bez vedomia otca. Nakoľko práve takéto pohovory sú jediným spoľahlivým spôsobom ako je možné zistiť skutočný názor dieťaťa je nevyhnutné, aby boli v čo najvyššej miere objektívne, nestranné a nezaujaté, a aby sa ako objektívne aj javili. Maloletá má právo na to, aby aj jej druhý riadny rodič a zákonný zástupca (otec) bol informovaný o úkonoch, ktoré sa s ňou vykonávajú a aby mal v tomto rozsahu rovnaké práva ako matka. Obsahom vykonaného pohovoru bolo zistenie dojmov maloletej zo „stretnutia“ s otcom, ktoré však v realite neprebehlo z

dôvodu, že matka ho aj napriek vykonateľnému rozhodnutiu neumožnila. Dopytovanie sa maloletej na stretnutie, ktoré sa ani neuskutočnilo je opätovne účelovým krokom, ktorý nie je možné hodnotiť ako objektívny a nestranný. Súčasne konať tak bez akéhokoľvek upovedomenia otca zasahuje do práva maloletej, aby bol otec o maloletej informovaný. ÚPSVaR Lučenec nevyvíja snahu zabezpečiť rovnaké príležitosti pre oboch rodičov ale vyvíja len snahu zabezpečiť zdanie, že poskytuje obojom rodičom rovnaké príležitosti. Svojím konaním ÚPSVaR Lučenec ubližuje psychickému vývoju maloletej a koná v rozpore s jej najlepším záujmom. Z uvedeného dôvodu nie je možné predpokladať, že poradenstvo v Centrum prevencie a poradenstva (ďalej len „CPP“) Lučenec je pre maloletú najlepším riešením. Súčasne si otec dovoľuje dať do pozornosti súdu, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby on neustále cestoval do približne 250 kilometrov vzdialeného mesta, pričom aktuálny nezákonný stav nastolila matka maloletej svojím bezohľadným konaním, keď maloletú premiestnila cez poľ Slovenska bez súhlasu otca, dokonca bez jeho informovania. Otec nesúhlasí s návrhom, aby maloletá Lea navštevovala CPP v Lučenci. Posledný zákonný trvalý pobyt maloletej je v Q., pričom toto mesto bolo obvyklým pobytom maloletej aj v čase začatia konania vo veci samej. V blízkosti jej posledného zákonného trvalého bydliska, resp. obvyklého pobytu žije jej otec, ktorý má s maloletou riadne určený styk, a to právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Nebolo by preto ani pre maloletú žiadnou záťažou keby navštevovala napríklad CPP v Bratislave počas realizácie styku s otcom. Matka svojím nezákonným konaním premiestnila maloletú do C. z dôvodu, že v tomto meste majú jej rodičia vysoký vplyv z dôvodu ich predchádzajúcich profesií. Otec matky, pán I., ktorý je v súčasnosti na dôchodku, bol dlhoročným vedúcim Okresného riaditeľstva policajného zboru v C. a tak je odôvodnený predpoklad, že do dnešného dňa má v rámci policajného zboru dobré vzťahy s príslušníkmi policajného zboru a vplyvné kontakty. Rovnako má vplyvné kontakty aj matka L., J., ktorá je bývalou vyšetrovatelkou ÚBOK. Matka podnikla všetky (aj protizákonné kroky), aby sa konania ohľadom maloletej presunuli do Lučenca. O nezákonnom premiestnení maloletej rozhodoval aj Ústavný súd SR, ktorý dospel k záveru, že matka skutočne nezákonne premiestnila maloletú do Lučenca. V demokratickom a právnom štáte nemôže byť poskytnutá ochrana nezákonnému konaniu. Matka už niekoľko rokov zneužíva právny systém Slovenskej republiky, manipuluje s ním vo svoj prospech, a to bez ohľadu na to, že svojím konaním ubližuje maloletej C. a koná v rozpore s jej najlepším záujmom. ÚPSVaR C. dlhodobo považuje matku za jediného plnohodnotného rodiča maloletej a robí úkony smerom k naplneniu najlepšieho záujmu matky a nie maloletého dieťaťa a to aj napriek tomu, že ÚPSVaR C. má vedomosť o protiprávných krokoch matky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je otec názoru, že ÚPSVaR C. nie je spôsobilý na podanie návrhu (nie je aktívne vecne legitimovaný). Súčasne otec poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je absolútne nevhodné, aby za daného skutkového stavu ÚPSVaR Lučenec vykonával akékoľvek kroky vo vzťahu k maloletej a aby bolo o jeho návrhoch rozhodované. Vzťahy medzi matkou, otcom, maloletou a ÚPSVaR Lučenec sú komplikované a rozvetvené do niekoľkých rovín. V danej veci je potrebné vykonať riadne dokazovanie a nie len osvedčenie skutočností ako je tomu pri neodkladnom opatrení. Otec je presvedčený, že neodkladným opatrením nie je možné uložiť výchovné opatrenie. Neodkladné opatrenie má byť vydané len v špecifických situáciách, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Súčasne neodkladné opatrenie má mať charakter dočasnosti a nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej. V prípade, že súd neodkladné opatrenie v znení navrhovanom ÚPSVaR C. vydá, odpadá potreba konania vo veci samej, nakoľko neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nahrádza v celom rozsahu rozhodnutie vo veci samej. Pred rozhodnutím o uložení výchovného opatrenia je nevyhnutné vykonať riadne dokazovanie, ktoré je možné len v konaní vo veci samej. Na základe vyššie uvedených skutočností má otec za preukázané, že o nariadení výchovného opatrenia v znení v akom ho navrhuje ÚPSVaR C. nie je možné rozhodnúť v neodkladnom opatrení a navrhuje, aby súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Matka vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 06.08.2025 uviedla, že ÚPSVaR C. svoj návrh odôvodnil nielen výpoveďami Matky, ale hlavne podnetom z Materskej školy, ktorú maloletá C. navštevuje, prebiehajúcimi konaniami, v rámci ktorých sa kolíznemu opatrovníkovi, navnímajúc samotnú maloletú javí, že maloletá môže byť vystavená stresovým situáciám plynúcich z výrazného konfliktu rodičov, čo v každom prípade môže negatívne vplyvať na zdravý psychický a sociálny vývin mal. dieťaťa. Matka vyjadruje súhlas s návrhom ÚPSVaR C.. Rozdielne pohľady na najlepší záujem dieťaťa a problémy v komunikácii nie sú dôsledkom správania oboch rodičov, ale výlučne Otca, ktorý sa nezapája a ani nechce zapájať do riešenia situácie. Matka, naopak, dôsledne pracuje na zlepšení vzájomnej komunikácie a všetkými dostupnými prostriedkami sa snaží o obnovenie normálnej komunikácie, čo potvrdzuje jej účasť na prípadovej konferencii dňa 01.07.2025 a pravidelných poradenských psychologických stretnutiach, ktoré jej boli nariadené. Otec tieto aktivity systematicky

ignoruje, nezúčastňuje sa na žiadnych poradenských sedeniach a neprejavuje žiadny záujem o zlepšenie svojej komunikácie s Matkou a ani o riešenie problému. Týmto konaním, ktoré je v priamom rozpore s úsilím Matky, Otec aktívne bráni pozitívnemu vývoju a zlepšeniu situácie, čo môže mať a v konečnom dôsledku má, neblahý dopad na maloletú C.. Na základe vyššie uvedených skutočností Matka navrhuje, aby súd návrhu vyhovel.

6. Podľa § 117 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

7. Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (zákon o rodine), žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“). Je potrebné, aby bol maloletý zastúpený opatrovníkom. Preto súd v zmysle § 117 CMP v nadväznosti na § 31 ods. 2 zákona o rodine ustanovil za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (výrok I), nakoľko ide o konanie ku ktorému zjavne môže dôjsť ku konfliktu záujmov rodičov a súd v danom prípade nepovažuje za účelné ustanoviť opatrovníka z okruhu blízkych osôb. Opatrovník je povinný vykonávať svoju funkciu v záujme maloletého dieťaťa (§ 61 ods. 1 v nadv. § 31 ods. 4 zákona o rodine).

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 327 CSP, k návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú..

14. Podľa § 328 ods. 1 a 2 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

15. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán (resp. účastníkov konania v zmysle Civilného mimosporového poriadku) a bez nariadenia pojednávania.

16. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej

18. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

19. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

20. Podľa článku 5. Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Neodkladné opatrenie súd nariadi vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu, resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených. V konaní starostlivosti o maloleté deti súdy prihliadajú predovšetkým na záujem maloletých detí, rovnako pri rozhodovaní sledujú v prvom rade záujem detí.

22. Z rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 20.10.2021, so sp. zn. 12CoP/52/2021: „Odvolací súd zastáva názor, že nemožno neodkladným opatrením nariadiť výchovné opatrenie, nakoľko výchovné opatrenie je samostatným konaním, upraveným hmotným právom podľa ust. §37 ZoR, vyžadujúcim postup ako v konaní vo veci samej, t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci samej, ktoré sa stáva po nadobudnutí právoplatnosti exekučným titulom. Ak by súd vyhovel takémuto návrhu a uložil by splnenie povinnosti už priamo v rozhodnutí o neodkladnom opatrení, konanie vo veci samej by stratilo svoj zmysel, resp. nebolo by o čom konať, lebo o výchovnom opatrení by sa rozhodlo už nariadením neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu v prípade nariadenia neodkladného opatrenia v znení požadovanom navrhovateľom by neodkladné opatrenie nevykazovalo charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale teda by konzumovalo vec samú.“

23. Z rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.02.2022, so sp. zn. 12CoP/3/2022: „Odvolací súd sa stotožňuje s prokurátorom, že výchovné opatrenie (a to ani opakované) nie je možné nariadiť neodkladným opatrením. Odvolací súd sa touto otázkou už zaoberal a v uznesení sp. zn. 12CoP/52/2021 zo dňa 20. 10. 2021 uviedol, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam.“

24. Z rozhodnutie Krajského sudu Trnava zo dňa 07.05.2025, so sp. zn. 12CoPno/7/2025: „Otec sa však uloženia výchovného opatrenia domáhal v konaní o rozvod manželstva a s ním spojeným konaním o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Je pritom potrebné konštatovať, že súd o nariadení výchovného opatrenia podľa § 37 Zákona o rodine rozhoduje rozsudkom v konaní vyžadujúcom si postup ako v konaní vo veci samej (t. j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci a na vydanie rozhodnutia vo veci samej). Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia zamietol. Pokiaľ by aj odvolací súd posúdil tento návrh otca ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie výchovného opatrenia, odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle záverov rodinnoprávneho kolégia výchovné opatrenie, resp. povinnosť zúčastniť sa na psychologickom poradenstve sa ukladá v konaní vo veci samej, nie vo forme neodkladného opatrenia, či procesného uznesenia (vynímajúc konanie o výkon rozhodnutia).“

25. Súd po oboznámení sa s návrhom navrhovateľa, priloženými listinnými dôkazmi, ako aj vyjadreniami otca a matky, s poukazom na citované zákonné ustanovenia a rozhodnutia odvolacích súdov, dospel k záveru, že nariadiť neodkladným opatrením výchovné opatrenie podľa návrhu navrhovateľa nie je možné a preto návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladnému opatrenia zamietol. Výchovné opatrenie podľa § 37 Zákona o rodine predstavuje samostatný hmotnoprávny inštitút a jeho realizácia si vyžaduje vedenie riadneho súdneho konania vo veci samej. Takéto konanie zahŕňa nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a následné meritórne rozhodnutie. Neodkladné opatrenie podľa procesnoprávnych predpisov slúži na zabezpečenie dočasnej, predbežnej ochrany práv alebo na zabránenie vážnej ujme, pričom nemá charakter definitívneho rozhodnutia o veci samej. Jeho účelom je zabezpečiť stav veci do času, než bude možné riadne rozhodnúť v meritórnej rovine. V prípade, že by súd nariadil neodkladné podľa návrhu navrhovateľa, nešlo by opatrenie s charakterom dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale fakticky by nahradilo rozhodnutie vo veci samej.

26. Ďalšie argumenty účastníkov súd považoval za nadbytočné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania.

27. Súd záverom poznamenáva, že rodičia maloletého by si mali uvedomiť, že pokiaľ sledujú najlepší záujem svojho dieťaťa, mali by v prvom rade spolu riadne komunikovať, byť ochotní a schopní dohodnúť sa aspoň na „čiastočných“ veciach týkajúcich sa výkonu ich starostlivosti o maloletého. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom a to najmä vedením dieťaťa k správne vzťahu k tomuto rodičovi (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.03.2014 sp. zn. 5Co/305/2013).

28. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia §52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti výroku I tohto uznesenia nie je možné podať odvolanie (§ 357 CSP a contrario).

Proti výrokom II, III, tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Mestskom súde Bratislava II. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).